

Kulturdepartementet
Avgis elektronisk

Dato: 29.09.2020
Vår ref.:
Deres ref.: 20/3673

Høringsvar – ny lov om pengespill

1. Hovedsynspunkter

Det vises til Kulturdepartementets brev 29.06.20 om høring om ny lov om pengespill. Finans Norge avgir her merknader. Finans Norge mener det er positivt at reguleringen av pengespill samles i én lov og at det innføres ytterligere tiltak for sikre trygge pengespill. Vi har følgende hovedsynspunkter

- Det må tydeliggjøres at bestemmelser som er utformet med sikte på aktører som tilbyr ulovlige pengespill ikke gis anvendelse på finansforetak (eksempelvis medvirkningsforbud og tilgang til lokaler)
- Finans Norge legger til grunn at plikter og sanksjoner som skal pålegge finansforetak ikke gjelder ansatte i finansforetak (eksempelvis opplysningsplikt og overtredelsesgebyr).
- Overtredelsesgebyr må reguleres nærmere, med regler om vurderingsmomentene for overtredelsesgebyr og gebyrenes størrelse.
- Det er positivt at hjemmel for opplysningsplikt fremgår av loven og at det er gitt uttrykkelig unntak fra lovbestemt taushetsplikt. Vi ser imidlertid ikke grunn til at opplysningsplikten skal gå lenger enn gjeldende forskrift § 5.
- Departementet bør presisere at Lotteritilsynets vedtakshjemmel tilknyttet betalingsformidlingsforbudet gjelder på konto- og selskapsnivå, slik at praksis med å avvise transaksjoner til og fra sperret konto eller foretak kan fortsette.
- Det er viktig med effektive tiltak mot ulovlig pengespill. Myndighetene bør vurdere enda mer effektive virkemidler, herunder DNS-blokkering.

I det følgende gir Finans Norge konkrete merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget.

2. Merknader til § 4 Pengespill skal ha tillatelse

Finans Norge mener det er positivt at det generelle forbudet mot pengespill uten tillatelse videreføres. Prinsipielt fremstår det også positivt med et forbud mot medvirkning til ulovlig pengespill. Medvirkningsforbudets rekkevidde er imidlertid uklar og reiser flere avgrensings spørsmål som bør avklares nærmere, særlig med hensyn til finansforetakenes virksomhet.

Finans Norge mener medvirkningsforbudet bør avgrenses til aktører som direkte medvirker til ulovlig pengespill og det bør fremgå tydelig av forarbeidene hva som er medvirkning. Vi forstår departementet slik at formålet med bestemmelsen er å gi hjemmel for å stans av aktører som aktivt bidrar til ulovlig pengespill, eksempelvis ved å videreformidle ulovlig pengespill eller videresender

spillere til spillnettsteder uten tillatelse. Finansnæringen medvirker ikke til pengespill og vi forstår det slik at formålet med bestemmelsen ikke er å ramme finansnæringens generelle tjenesteytelser, og at det fortsatt skal være slik at formidling av betalingstransaksjoner alene reguleres av betalingsformidlingsforbudet.

Banker er som kjent underlagt kontraheringsplikt etter finansavtaleloven og betalingsystemloven, og plikter i utgangspunktet å tilby konto og betalingstjenester. Foretakene bør i den sammenheng ikke bli pålagt ytterligere ansvar enn hva som følger av betalingsformidlingsforbudet.

På denne bakgrunn bør det presiseres i proposisjonen at medvirkningsforbudet ikke gjelder generelle finansielle tjenester og at betalingsformidling reguleres alene av forbudet mot betalingsformidling av pengespill uten tillatelse i lovforslaget § 5.

3. Merknader til § 5 Formidling av betalingstransaksjoner

Forbudet mot formidling av betalingstransaksjoner videreføres i ny lov om pengespill. Finans Norge legger til grunn at forskrift om forbud mot spillbetalingsformidling (heretter forskriften) også videreføres.

Betalingsformidlingsforbudet forhindrer ikke at enkeltmennesker oppsøker pengespill, og det er begrenset hva banker og betalingsformidlere kan gjøre fordi betalingsformidlingsforbudet ofte søkes omgått. Selv om betalingsformidlingsforbudet er et sentralt element i vernet av den norske enerettsmodellen, foreslår Finans Norge at det også gis hjemmel for ytterligere tiltak, eksempelvis i form av sperring av internettsider hvor det tilbys ulovlig pengespill (DNS-blokkering). Se punkt 5 nedenfor.

Departementet viser til at praksis knyttet til dagens forbud vil være relevant for tolkningen av lovforslaget § 5. Vi ønsker på denne bakgrunn å gi noen betraktninger ved dagens praksis, hvor finansforetakene erfarer enkelte utfordringer.

Etter forskriften § 4 kan Lotteritilsynet fatte vedtak om å avvise betalingstransaksjoner identifisert ved foretaksnavn. Identifisering ved foretaksnavn reiser enkelte problemstillinger for finansforetakene, særlig med hensyn til unik identifisering og risiko for å stanse legitime betalingstransaksjoner, både til det aktuelle selskapet samt til og fra selskap med lignende navn. Vi minner i denne sammenheng om bankenes lovmessige plikt til å utføre betalingstjenester på vanlige vilkår (kontraheringsplikten) i finansavtaleloven § 14.

Finansforetakene har ikke mulighet til å skille transaksjoner som gjelder ulovlige pengespill fra andre transaksjoner (med unntak av visse transaksjonskoder for kort, eksempelvis MCC 7995). Basert på generelle opplysninger som følger en betalingstransaksjon kan et finansforetak i utgangspunktet ikke vite om transaksjoner til/fra et kontonummer/foretaksnavn gjelder betalingsformidling til ulovlig pengespill. For kontotransaksjoner vil det i hovedsak være informasjon om avsender/mottakers kontonummer som finansforetakene har som må legges til grunn for avvising av transaksjoner. Dette medfører at finansforetakene må stanse alle transaksjoner til og fra konto/foretaksnavn, ikke bare de transaksjonene som gjelder pengespill. Finansforetakene har for øvrig ikke oversikt over hvilke aktører som har tillatelse eller ikke.

Departementet har tidligere presisert at Lotteritilsynet har ansvar – og garanterer – for entydig identifisering av foretakene, jf. forskriften § 4 femte ledd.¹ Det er Lotteritilsynet som har ansvaret – og kompetansen – til å vurdere hvorvidt en aktører driver ulovlig pengespill. Finansforetakene legger til grunn at Lotteritilsynets vedtak er basert på at aktørenes ulovlige virksomhet vil bli rammet av vedtak på kontonummer og foretaksnavn.

I lys av finansforetakenes manglende mulighet til å skille transaksjoner som gjelder ulovlige pengespill fra legitime transaksjoner, og for å oppnå en god gjennomføring av betalingsformidlingsforbudet, bør Lotteritilsynet fatte vedtak som er treffende i forhold til ulovlige pengespilltransaksjoner. I kraft av foretakenes opplysningsplikt vil Lotteritilsynet kunne innhente tilstrekkelig informasjonsgrunnlag for å gjøre grundige vurderinger av hvorvidt en aktør driver ulovlig pengespill og bør på den bakgrunn ha kompetanse til å vedta stans for betalingstransaksjoner til og fra selskapet i sin helhet.

Departementet bør på denne bakgrunn vurdere å presisere i proposisjonen at Lotteritilsynets vedtakshjemmel gjelder på konto- og selskapsnivå, slik at praksis med å avvise transaksjoner til og fra sperret konto eller foretak kan fortsette. Finans Norge legger til grunn at vedtakskompetansen etter lovforslaget § 26 gir Lotteritilsynet slik nødvendig kompetanse.

Finans Norge forstår for øvrig vedtakskompetansen etter § 26 slik at denne er begrenset til overholdelse av loven og for finansforetak kun gjelder finansforetakenes plikter etter § 5 og § 27.

4. Merknader til § 27 Tilgang til informasjon og lokaler

4.1 Overordnet merknad til § 27

Finans Norge har det siste året vært i dialog med Lotteritilsynet og Finanstilsynet om praktiseringen av opplysningsplikt etter forskriften § 5. Finans Norge har særlig etterspurt tydelig hjemmel i lov som fritar finansforetakene fra taushetsplikten etter finansforetaksloven. Vi støtter følgelig at det gis en lovhjemmel for Lotteritilsynet til å kreve opplysninger fra finansforetak, og at opplysningsplikten gjelder uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

Finans Norge har likevel sentrale kommentarer til utformingen av lovforslaget § 27 første og annet ledd, og etterlyser enkelte endringer i det som er foreslått.

4.2 § 27 første ledd – opplysningsplikt

Hvilke opplysninger som kan innhentes av Lotteritilsynet

Bestemmelsen åpner for at Lotteritilsynet generelt kan innhente opplysninger «som tilsynet krever for å kunne utføre sine oppgaver etter denne loven». Den foreslåtte bestemmelsen synes å utvide opplysningsplikten som i dag påligger finansforetak etter forskriften § 5, uten at et utvidet behov for Lotteritilsynet er vurdert. Finans Norge mener at opplysningsplikten som følger av forskriften § 5 bør videreføres, med tilsvarende avgrensning.

I forskriften § 5 er det spesifisert hvilke opplysninger Lotteritilsynet kan innhente fra finansforetak. Disse er: kontonummer, brukerstedskode, Merchant ID, Acquirer ID, organisasjonsnummer, transaksjonsvolum og tidsperiode for transaksjonene. Det er også presisert at Lotteritilsynet ikke kan kreve personopplysninger knyttet til enkeltransaksjoner. Både departementet og Lotteritilsynet ga i

¹ Se også [Kgl. res. 10.05.19 pkt 4.3](#)

forbindelse med vedtakelsen av forskriften uttrykk for at bestemmelsen ville imøtekomme Lotteritilsynets behov.²

Finans Norge ser at gode grunner taler for at Lotteritilsynet bør ha tilgang til utvidede opplysninger, ref. høringsnotatet pkt. 18.4.2. Opplysningsplikten er imidlertid vidt formulert og vil kunne omfatte (særlige kategorier av) personopplysninger, forretningshemmeligheter, sikkerhetsgradert informasjon og børssensitiv informasjon. Slik behandling har en særlig side mot personvernlovgivningen og er ikke vurdert.

For finansforetak som rutinemessig vil måtte gi opplysninger til Lotteritilsynet vil det være ressursbesparende å tilpasse seg til en spesifisert opplysningsplikt tilsvarende dagens forskrift § 5, sammenlignet lovforslagets § 27 første ledd.

På denne bakgrunn foreslår Finans Norge at opplysningsplikten for finansforetak avgrenses ved at forskriften § 5 tilføyes lovforslaget § 27, som et nytt sjetteste ledd:

«Lotteritilsynet kan kreve at foretak som yter betalingstjenester i Norge skal gi opplysninger om pengespillselskap og foretak som gjennomfører betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskap. Opplysningsplikten gjelder når Lotteritilsynet har sendt en konkret forespørsel på fastsatt skjema som inkluderer identifiserte foretak. Opplysningsplikten omfatter opplysninger om kontonummer, brukerstedskode, Merchant ID, Acquirer ID, organisasjonsnummer, transaksjonsvolum og tidsperiode for transaksjonene. Lotteritilsynet kan ikke kreve personopplysninger knyttet til enkelttransaksjoner.»

Alternativt kan finansforetaks opplysningsplikt reguleres nærmere gjennom forskriftshjemmelen i lovforslaget § 27.

Pliktsubjekt – foretak eller enhver

Det foreslås at «enhver» skal gi opplysninger mv. Der det foreligger en juridisk person legger vi til grunn at det er denne som er forpliktet etter bestemmelsen, ikke den enkelte ansatte.

Den enkelte ansatte kan ikke pålegges å etterkomme et utleveringskrav, noe som er særlig viktig i lys av at lovforslaget § 37 gir hjemmel for overtredelsesgebyr for forsettlig eller uaktsom overtredelse av blant annet § 27. Det er viktig at Lotteritilsynet kun retter utleveringskrav til foretaket som sådan. Se vår merknad til § 37 i punkt 6 nedenfor.

Vi går ut fra at Lotteritilsynet vil ha begrenset rett til å kreve informasjon i saker om overtredelsesgebyr eller annen straff, med hensyn til selvinkrimineringsvernet, jf. forvaltningsloven § 48³, samt at bestemmelser om klageadgang mv. i forvaltningsloven og rettsikkerhetsgarantier i EMK og for øvrig gjelder.

Skriftlig eller muntlig utlevering

Det fremgår av lovforslaget § 27 første ledd at Lotteritilsynet avgjør om opplysningene skal gis skriftlig eller muntlig og innen hvilken frist. Vi har forståelse for at Lotteritilsynet f.eks. ved undersøkelse hos

² Jf. Lotteritilsynets innstilling 25. februar 2019 og [Kgl. res. 10.05.19](#)

³ Se Prop. 62 L (2015-2016) kap. 22 s. 134-139

aktører i lokaler vil kunne ha behov for muntlig utlevering av opplysninger. Utleveringskrav overfor finansforetak bør imidlertid kun skje skriftlig, slik at utleveringskravet kan dokumenteres og etterprøves. Finansforetakene er som kjent underlagt en særlig streng taushetsplikt etter finansforetaksloven og har et særlig behov for dokumentasjon. Unntak fra taushetsplikten i finansforetaksloven bør kun kunne skje gjennom skriftlig dialog med Lotteritilsynet. Forslaget om at forskriften § 5 tilføyes i nytt ledd i § 27 vil hensynta dette.

4.3 § 27 annet ledd – stedlig kontroll

Finans Norge mener det bør gis utfyllende bestemmelser for stedlig kontroll. Tilsvarende sikkerhetstiltak som gjelder for øvrige tilsyn må også gjelde for Lotteritilsynet.⁴ Til sammenligning er det i skatteforvaltningsloven kap. 10 og konkurranseloven § 25 gitt utfyllende bestemmelser om stedlig kontroll.⁵

I lovforslaget § 27 annet ledd foreslås det at Lotteritilsynet skal ha uhindret adgang til steder eller lokaler hvor det er «grunn til å tro at det foregår aktivitet som er omfattet av denne loven». Ordlyden er formulert så vidt at det kan reises spørsmål om den også omfatter finansforetak. Tilgang til lokalene til finansforetak reiser en rekke spørsmål utover taushetsplikt og formidling av betalingstransaksjoner til og fra pengespill.

Bestemmelsen er særlig begrunnet i at Lotteritilsynet uten slik adgang i mindre grad vil være i stand til å bidra til å forebygge spilleproblemer og sikre at slike spill skjer på en ansvarlig måte. Bestemmelsen skal bidra til at Lotteritilsynet vurderer og treffer avgjørelser på grunnlag av riktig faktum. Finans Norge leser følgelig høringsnotatet slik at bestemmelsen er ment å gjelde tilgang til lokaler hvor det foregår pengespillaktivitet.

Etter vår vurdering vil formålet om å sikre tilstrekkelig informasjon og faktagrunnlag fra finansforetak ivaretas gjennom opplysningsplikten. Det er ikke nødvendig å gi Lotteritilsynet hjemmel for fri tilgang til finansforetakenes lokaler. På bakgrunn av uttalelsene i høringsnotatet legger vi til grunn at den foreslåtte regelen ikke skal omfatte tredjeparter, herunder f.eks. spillere, rådgivere og betalingsformidlere.

4.4 Lotteritilsynets taushetsplikt

Lovforslaget innebærer at Lotteritilsynet kan innhente opplysninger underlagt lovbestemt taushetsplikt, jf. finansforetaksloven § 16-2. Lotteritilsynet er underlagt alminnelig taushetsplikt, jf. forvaltningsloven § 13 flg. Etter forvaltningslovens bestemmelser om begrensninger av taushetsplikt er imidlertid flere opplysninger unntatt fra taushetsplikten i en rekke sammenhenger. Taushetsplikten etter finansforetaksloven er mer absolutt og rekker følgelig lenger ved at alle forretningsmessige og personlige forhold er taushetsbelagt, med få eksplisitte unntak. Det gjelder også særlige begrensninger av hensyn til handel i verdipapirer.

Opplysninger innhentet fra et finansforetak må nyte samme vern uavhengig av om opplysningene befinner seg hos finansforetaket eller Lotteritilsynet. Finans Norge stiller derfor spørsmål om ikke Lotteritilsynet bør være underlagt tilsvarende begrensninger som finansforetak og finansforetaks

⁴ Se eksempelvis [forskrift om opplysningsplikt og bevissikring](#)

⁵ Se eksempelvis skatteforvaltningsloven § 10-4 og § 10-11

tilsynsmyndigheter for opplysninger innhentet fra disse. Den foreslåtte opplysningsplikten gjelder også opplysninger fra Finanstilsynet, som er underlagt særlige bestemmelser om taushetsplikt og handel i verdipapirer i finanstilsynsloven § 7.

Lignende prinsipper for vern av opplysninger gjelder for deling av opplysninger med Datatilsynet og Arbeids- og velferdsetaten.⁶ Vi viser også til forslag om til finansavtalelov § 3-55 hvor det fremgår at bestemmelsene gitt i eller i medhold av finanstilsynsloven § 7 gjelder så langt de passer tilsvarende for ansatte i Forbrukertilsynet og medlemmer av Markedsrådet.⁷

Uten tilsvarende begrensning som etter finanstilsynsloven § 7 vil opplysningsplikten innebære at Lotteritilsynet fra gang til gang må vurdere innhentede opplysninger med hensyn til de begrensningene opplysningene i utgangspunktet er underlagt. Finans Norge vil derfor oppfordre departementet til å vurdere behovet for en slik bestemmelse som nevnt ovenfor, f.eks. som et nytt ledd i § 27.

Lotteritilsynet skal etter lovforslaget § 28 føre register over tillatelser og godkjenninger gitt i medhold av loven. Opplysningene i registeret er tilgjengelig for allmenheten, med unntak av taushetsbelagte opplysninger og enkelte personopplysninger. Etter lovforslaget § 28 tredje ledd kan registeret også inneholde annen informasjon. Finans Norge legger til grunn at registeret i ikke vil inneholde opplysninger fra finansforetak.

4.5 Tips til Lotteritilsynet – behov for hjemmel for tips fra finansforetak av eget tiltak

Lotteritilsynet har en funksjon på sine nettsider for tips. Lotteritilsynet oppfordrer normalt finansforetakene til å tipse om aktører som gjennomfører betalingsformidling av pengespill. Finans Norge er prinsipielt positiv til slike tips, men tips av eget tiltak er i strid med finansforetakenes taushetsplikt. Lovforslaget § 27 åpner ikke for informasjonsdeling av eget tiltak. For at finansforetakene skal kunne gi tips til Lotteritilsynet på lovlig vis, må det gis hjemmel for unntak av taushetsplikten.

Finans Norge foreslår derfor at det gis hjemmel for at finansforetak på eget tiltak kan gi Lotteritilsynet opplysninger om forhold som kan ha tilknytning til ulovlig pengespill, Hjemmelen bør i likhet til lovforslaget § 27 fjerde ledd presisere at opplysninger kan gis uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

Til sammenligning er det i folketrygdloven § 21-4 b gitt hjemmel for tips til Arbeids- og velferdsetaten.⁸ Etter denne bestemmelsen kan finansforetak «av eget tiltak og uten hinder av taushetsplikt informere Arbeids- og velferdsetaten om forhold som har medført eller kan medføre urettmessig utbetaling av trygdeytelser», jf. § 21-4 b første ledd. Opplysningene som gis etter § 21-4 b første og annet ledd er underlagt taushetsplikt hos mottaker i samme utstrekning som hos det organ/foretak som gir opplysningene. Regelen åpner for at opplysninger kan gis på eget tiltak, uten at det foreligger en plikt, og med tilsvarende taushetsplikt for mottaker. Etter vår vurdering vil en tilsvarende regel være hensiktsmessig for Lotteritilsynets arbeid.

⁶ Se eksempelvis [forskrift om utveksling av opplysninger](#) § 6

⁷ Se Prop. 92 LS (2019–2020), side 422

⁸ Se også forskrift om utveksling av opplysninger mellom Arbeids- og velferdsetaten og pensjonsinstitusjoner, forsikringselskaper og andre finansinstitusjoner

Tipsfunksjonen vil kunne være aktuell for flere virksomheter enn de som yter betalingstjenester, slik at departementet bør vurdere hvorvidt en slik regel bør gjelde generelt.

Dersom det innføres en hjemmel for informasjon av eget tiltak, bør det også gis tilstrekkelig kildevern og ansvarsfrihet for den som gir opplysningene, se eksempelvis folketrygdloven § 21-4 sjette ledd.

5. DNS- og IP-blokkering

Det legges betydelig med ressurser i arbeidet med å sikre den norske enerettsmodellen, både fra myndighetenes side og fra finansnæringens side gjennom betalingsformidlingsforbudet. Finans Norge er generelt positiv til effektive tiltak som kan virke ressursbesparende i arbeidet mot ulovlig pengespill. Vi støtter følgelig hjemmel for pålegg om varsling og forbud mot markedsføring av ulovlig pengespill. Vi ber likevel departementet å vurdere å gå lenger, gjennom innføring av DNS- og IP-blokkering.

Som påpekt under våre merknader til § 5 i punkt 3 ovenfor volder betalingsformidlingsforbudet flere praktiske problemstillinger. I tillegg er det mulig å omgå betalingsformidlingsforbudet og det er alene ikke et tilstrekkelig tiltak for å stanse pengespill hos ulovlige aktører. Sett fra finansnæringens ståsted vil det være mer effektivt og ressursbesparende å iverksette ytterligere tiltak, utover de foreslåtte tiltakene.

I høringsnotatet vises det til flere gode begrunnelser for innføring av DNS- og IP-blokkering, herunder praksis i EU/EØS, Stortingets anmodningsvedtak og drøftelsene i Meld. St. nr. 12 (2016 – 2017). Til sammenligning har 12 EU/EØS-land innført DNS-blokkering (herunder Danmark), hvor rapporten fra EU-kommisjonen⁹ bekrefter at blokkering er et effektivt informasjonstiltak som medvirker til at en del spillere avskrekkes fra å prøve ulovlige pengespill. DNS- og IP-blokkering vil kunne bidra til å stanse en del utfordringer på et tidlig tidspunkt.

Med de problemene ulovlig pengespill medfører, og den ressursbruk det påfører samfunnet (inkludert finansnæringen) mener Finans Norge at departementet bør revurdere innføring av IP- og DNS-blokkering, selv om dette er et mer inngripende tiltak enn DNS-varsling mv.

6. Merknader til § 37 Overtredelsesgebyr

Behov for nærmere regulering

Finans Norge mener det må fastsettes nærmere bestemmelser om overtredelsesgebyr, herunder om vurderingsmomentene for overtredelsesgebyr og gebyrenes størrelse. Det bør fremgå tydelig at overtredelsesgebyr kun er aktuelt i de tilfeller som er nevnt i høringsnotatet. Dette av hensyn til forutberegnelighet og klarhetskravet, samt med hensyn til at prosessen for ileggelse er enklere enn ved det tradisjonelle straffesporet.

Til sammenligning er det etter konkurranseloven § 29 gitt forskrift med konkrete regler for beregning av gebyrets størrelse og maksimal størrelse for overtredelsesgebyr. I skatteforvaltningsloven § 14-7 er det også angitt konkrete størrelser for overtredelsesgebyr.

⁹ EU-kommisjonens rapport Evaluation of Regulatory Tools for Enforcing Online Gambling Rules and Channelling Demand towards Controlled Offers, publisert 29. januar 2019

Finans Norge mener at slike bestemmelser i utgangspunktet bør inntas i loven. Dersom departementet ikke finner dette hensiktsmessig støtter vi at det gis forskriftshjemmel i § 37 tredje ledd, og oppfordrer til at det gis forskrift som trer i kraft samtidig som loven. Regler som fastsettes i forskrift må gjennomgå demokratisk prosess gjennom høring.

Ansvarssubjekt

I lovforslaget § 37 foreslås et subjektivt ansvar, ved at Lotteritilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr mot «den» som «forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i §§ 4, 5, 7 annet ledd, 8, 9 eller 27 dersom overtredelsen er alvorlig eller har skjedd gjentatte ganger». Det foreslås også et objektivt arbeidsgiveransvar etter § 37 første ledd annet punktum.

Departementet tar utgangspunkt i at bestemmelsen skal gjelde både enkeltpersoner og foretak. Bestemmelsen vil følgelig gi hjemmel for overtredelsesgebyr for ansatte i finansforetak, ved brudd på lovforslaget § 5 eller § 27. Det er ikke gitt noen begrunnelse for at ansatte bør ilegges overtredelsesgebyr ved uaktsom overtredelse av disse bestemmelsene. Vi mener at overtredelsesgebyr må gjelde på foretaksnivå og ikke bør kunne ilegges enkeltpersoner som er ansatt i finansforetak.

Departementet synes å legge tilsvarende tilnærming til grunn i høringsnotatet, ved at det foreslås at «overtredelsesgebyr kan ilegges banker og finansinstitusjoner for brudd på betalingsformidlingsforbudet i lovforslaget § 5». Departementet presiserer også at overtredelsesgebyr kun vil være hensiktsmessig dersom banker eller finansinstitusjoner ikke har etterkommet et konkret pålegg fra Lotteritilsynet om å stanse bestemte transaksjoner.

Vi vil også fremheve at det er viktig at overtredelsesgebyr kun må være aktuelt der det er reelt sett mulig for et forpliktet foretak å identifisere ulovlig pengespilltransaksjoner. Av hensyn til finansforetakene og de bankansatte er det viktig at dette presiseres i proposisjonen.

I likhet med de øvrige bestemmelsene legger Finans Norge til grunn at hovedformålet med bestemmelsen er å ramme tilbud av ulovlig pengespill og øvrige ulovlige aktører på dette området. Vi vil i den sammenheng understreke at det stor forskjell i overtredelsens art hvor det foregår overtredelser knyttet til tilbud av ulovlig pengespill sammenlignet med eventuell overtredelse av et finansforetak i strid med betalingsformidlingsforbudet etter § 5 eller opplysningsplikten etter § 27. Det bør være en vesentlig høy terskel for overtredelsesgebyr begrunnet i brudd på § 5 eller § 27.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

[sign]
Nils Henrik Heen
juridisk direktør

[sign]
Vegard Bjerke Øye
juridisk seniorrådgiver